

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. DIONYSII || CARTHVSIANI, DE || DOCTRINA ET REGV-||lis
vitae Christianæ**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, 1577

VD16 D 1959

De duplici hominum via 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60177)

tor factus sum forme illius, Intrans in domum meā conquiescā cum illa. Nō enim habet amaritudinē conuersatio eius, nec tedium conuictus illius, sed gaudium atque lætitiā. Hinc Salomon loquitur: Pretiosior est sapientia cunctis opibus, & omnia quæ desiderantur, huic non valent comparari. Absit ergo, vt animam tuam in inferioribus vilioribusque scientijs occupes.

Prouer. 3.

De duplici hominum via.

Articul. I I.

Vstorum semita quasi lux splendens procedit, & crescit vsque ad perfectā diem: via autē impiorū tenebrosa nesciunt vbi corruunt. Quemadmodum in prima epistola sua contestatur beatissimus euangelista Iohan. Deus lux est, & tenebræ non sunt in eo vllæ. Deus nanque secundum diuinum & magnum Dionysium, est lux pura, plena, & infinita, fontalis, vitalis, & intellectualis, & superpulcherrima. Cum ergo ipse sit terminus viæ peregrinationisque nostræ,

Prouer. 4.

1. Iohan. 1.

Dionysius.

DE ARCTA VIA SAL. 259

stræ, & finis totius vitæ, laboris, ac
studij nostri: per semitas splendidas,
viasque pulchras ad ipsum proficif-
ci debemus, quatenus via propor-
tionata sit termino, & medium fini.
Neq; enim aliter ad eum pertingitur.
Porro semita ista iustorum est actio *Semita iu-*
virtuosa, conuersatio bona, diuinæ *storum.*
legis præceptorumque eius obseruan-
tia timorata. De quibus Salomon ait: *Prou. 3.*
Vix Domini via pulchræ, & omnes
semitæ eius pacificæ. Sunt itaque viæ
istæ quibus ad Deum patriamque
procedimus, cogitationes bonæ, affe-
ctiones sanctæ, locutiões fructuose, &
opera meritoria Deo accepta. Hæc
merito viæ seu semitæ nominantur,
cum sint mediæ quædã quibus ab isto
exilio ad patriam peruenitur. Quæ
vtique semitæ rationabiliter splen-
didæ appellantur: quoniã ex charitate
& gratia (quæ sunt supernaturalia ani-
mæ lumina) oriuntur, & quia tene-
bras vitiorum fugant ab anima, &
quia luci diuinæ & increatæ vniunt
corda nostra, & quæ operante Deo atq;
hominibus reddunt spectabilem, mū-
dum & sanctum, proximis etiam ex-
emplarē. Vnde dixit Apost. iustos tā-
quam.

Philip. 2.
Ephe. 5.

Via electorū.

Psal. 118.

Iob. 23.

Hiere. 6.

*Via repro-
borum.*

quam luminaria lucere inter peruer-
fos. Peccatoribus quoque conuersis,
Fuiſtis (inquit) aliquando tenebræ,
nunc autem lux in Domino. Præterea
ſemita iſta iuſtorum procedit à bono
in melius, de imperfectione ad perfe-
ctionem, de virtute in virtutem, de
via ad patriã, & creſcit vſq; ad perfe-
ctam diem, vtique æternitatis: quia de
fide pertingit ad ſpeciem, hoc eſt, ad
ſummæ adorandæ q; trinitatis æter-
nam atque beatificam viſionem. Hæc
eſt via electorum, via immaculata,
via virtutum, de labore pœnitentiæ
ducens ad requiem ſempiternam. De
qua via cantamus: Beati immaculati
in via, qui ambulant in lege domi-
ni. De qua ait beatus Iob: Viam Dei
cuſtodiui, & non declinaui ex ea.
Hieremias quoque: Interrogate quæ
ſit via bona, & ambulate in ea: & in-
uenietis refrigerium animabus ve-
ſtris. In ſuper alia eſt via reproborum,
via tenebroſa, hoc eſt, ſclerata ac im-
pia vita, quæ veræ rationis lumine ca-
ret, nec gratiæ luce perfunditur: ſed
paſſionum & concupiſcentiarum ca-
ligine obſcuſcatur: quæ rectum peruer-
tit iudicium, & ad infernalium tene-
brarum

brarum perducit ergastulum. Hæc via
 sunt habitus vitiosi, passiones effre-
 natae, concupiscentiæ carnis, cogita-
 tiones peruersæ, opera mala, verba il-
 licita, negligentia temporis: quæ sic
 obtenebrabant aciem mentis, vt spiri-
 talem suam ruinam nō penset. Nem-
 pe in hac via damnanda, ac lubrica
 (quæ videtur impijs bona, quamuis
 nouissima eius ducant ad mortem) est
 casus à summo & incommutabili bo- *Prou. 14.*
 no Deo benedicto, vsque ad bonum
 commutabile, caducum & vanum, à
 statu salutis & gratiæ, ad statum dam-
 nationis & culpæ: à vita spiritali, ad
 vitam carnalem: & tandem à via præ-
 senti, ad carcerem infernalem. De qua *Ezec. 36.*
 via seu vijs iniquis, scriptum est: Con-
 fundimini & erubescite super vijs ve-
 stris. Itaque mi dilecte, non eas in viã *Eccle. 32.*
 ruinæ, non sequaris itinera vanitatis
 mundanæ libertatisque propriæ: sed
 viam sanctorum viriliter imitare.
 Qui enim ea quæ carnem exteriores-
 que sensus oblectant sectatur, qui cor-
 dis dissolutione, & gaudia mundi am-
 plectitur, per viam tenebrosam pro-
 greditur. Qui vero iuxta euangelicæ
 legis mandata ac documenta incedit,
 viam

Psal. 118.

viam splendidam electorum elegit, potestque dicere cum Psalmista: Ab omni via mala prohibui pedes meos, vt custodiam verba tua. Quod vt implere mereamur oremus quotidie, imo sapissime deuotissima mente: Gressus meos dirige, secundum eloquium tuum, & non dominetur mei omnis iniustitia.

*Ibidem.**De triplici genere viatorum.**Articul. III:**Gal. 2.*

Hristo confixus sum cruci. Viuo autem iam non ego, viuit vero in me Christus. Quod autem nunc viuo in carne, in fide viuo filij Dei: qui dilexit me & tradidit semetipsum pro me. Hæc de seipso scribit Apostolus. Porro hæc est Christianæ religionis sapientia salutaris, q̄ propter primorum parentum transgressionem vniuersum genus humanum amoenitate & mansione paradisi terrestris priuatum est, atque in mundum hunc tanq̄ in vallē miseræ, in locum exilij, in regionē longinquā proiectum, quatenus isto in

DE

in lo
suam
flendo
tudini
torum
stra(p
inobe
bum v
sed ad
diend
appet
co on
voca
bem
inqui
in cor
Per fi
speci
quē
go su
patre
ptine
alijs
via fi
nequ
quor
tat, s
xtera
plic